

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
НАЦІОНАЛЬНИЙ ЮРИДИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
імені ЯРОСЛАВА МУДРОГО

**НАВЧАЛЬНО-МЕТОДИЧНИЙ
ПОСІБНИК
З НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ
«ФІЛОСОФІЯ»
ДЛЯ АСПІРАНТІВ**

(ЗДОБУВАЧІВ ВИЩОЇ ОСВІТИ
СТУПЕНЯ ДОКТОРА ФІЛОСОФІЇ)

Видання друге, перероблене і доповнене

Харків
«Право»
2019

УДК 1:37.091.64

Н15

*Рекомендовано до видання редакційно-видавничою радою
Національного юридичного університету імені Ярослава Мудрого
(протокол № 9 від 17 вересня 2019 р.)*

Укладачі:

О. Г. Данильян, О. П. Дзьобань

Н15 **Навчально-методичний посібник з навчальної дисципліни**
«Філософія» для аспірантів (здобувачів вищої освіти ступе-
ня доктора філософії) / уклад.: О. Г. Данильян, О. П. Дзьо-
бань. – 2-ге вид., переробл. і допов. – Харків : Право, 2019. –
42 с.

ISBN 978-966-937-796-8

ISBN 978-966-937-796-8

© Данильян О. Г., Дзьобань О. П.,
укладання, 2019

© Оформлення. Видавництво
«Право», 2019

ВСТУП

Філософія є однією з фундаментальних навчальних дисциплін, яка передбачає формування й розвинення у аспірантів сучасного наукового мислення, закладення основ для усвідомлення філософських знань як системи та виступає методологічним засобом для досліджень в інших науках. Відповідна дисципліна призначена для аспірантів (здобувачів вищої освіти ступеня доктора філософії).

Метою дисципліни є оволодіння загальнонауковими (філософськими) компетентностями, спрямованими на формування системного наукового світогляду, надання фундаментальних філософських знань для реалізації світоглядної, методологічної, гносеологічної, аксіологічної функцій філософії, усвідомлення цінності духовної культури, її єдності й цілісності на підставі вивчення багатства світової філософії, творчого аналізу сучасної філософської літератури, забезпечення глибокого розуміння специфіки філософського осмислення соціокультурних феноменів, формування високої світоглядно-методологічної культури дослідника.

У результаті вивчення дисципліни «Філософія» аспіранти повинні:

– **мати системні знання** щодо головних проблем та ідей сучасної світової й вітчизняної філософії, історії їх становлення, основних парадигм філософствування; знати основні закони, категорії, поняття і принципи філософії, особливості їх виявлення в житті суспільства, основні категорії, поняття й концепції онтології, антропології, аксіології та гносеології, особливості їх виявлення в житті суспільства і юридичній практиці, шляхи пізнання світу, функції філософії у соціальному, науковому та практичному пізнанні, умови формування особистості, її свободи, відповідальності за збереження життя, природи, культури тощо;

– **уміти самостійно аналізувати** факти, явища та процеси в системі «людина – світ» у їх діалектичному взаємозв'язку та з урахуванням змін, що відбуваються у світі й країні; критично оцінювати соціальні процеси, правові, політичні, економічні, історичні, екологічні явища й події; формулювати світоглядні й методологічні висновки на основі отриманих знань, обґрунтовувати свою світоглядну та громадську позицію;

– **володіти** методологією наукового пізнання, творчої діяльності, застосовувати отримані знання при вирішенні професійних завдань.

Для аспірантів передбачено 52 годин лекцій та 8 годин практичних занять, а також 120 годин відведено для самостійної роботи.

Форма контролю – іспит.

ПРОГРАМА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ «ФІЛОСОФІЯ»

ЗАТВЕРДЖЕНО
вченою радою Національного юридичного
університету імені Ярослава Мудрого
(протокол № 11 від 27 червня 2018 р.)

Розділ I ІСТОРІЯ ФІЛОСОФІЇ ЯК ОСНОВА ФІЛОСОФСЬКО-МЕТОДОЛОГІЧНОЇ КУЛЬТУРИ

1. Філософія, коло її проблем та роль у суспільстві

Світогляд і філософія. Поняття світогляду. Структура, риси, суспільно-історичний характер світогляду та його роль у житті суспільства. Класифікація світогляду. Історичні типи світогляду: міфологія, релігія і філософія. Філософія як теоретична основа світогляду та загальна методологія наукового пізнання.

Філософія, її предмет і структура. Специфіка філософського освоєння дійсності. Типи філософствування. Основні розділи філософії: історія філософської думки, онтологія, феноменологія, філософія розвитку, гносеологія, епістемологія, соціальна філософія, філософська антропологія, філософська аксіологія, філософія історії. Головні теми філософських думок: людина і світ, мислення й буття, духовне й тілесне. Проблема основного питання філософії.

Функції філософії: світоглядна, фундаментальна, методологічна, гносеологічна, логічна, виховна, аксіологічна, інтегративна, критична, регулятивна, прогностична.

Роль філософії у суспільному житті та самопізнанні людини. Мета вивчення філософії як навчальної дисципліни. Місце й роль філософії у підготовці юристів.

2. Філософія Стародавності.

Зародження основних парадигм філософствування

Історичні передумови, час і місце виникнення філософії. Універсализм філософії Стародавності.

Передумови філософії у Стародавній Індії. Ведична література про людину, її походження та існування. Упанішади. Людина та світ в ортодоксальній (санкья, ньяя, міманса, веданта, йога, вайшешика) і неортодоксальній (локаята, джайнізм, буддизм) течіях.

Зародження філософії у Стародавньому Китаї. Конфуцій про людину та її виховання. Даосизм про основи буття й ідеал мудреця. Особливості філософствування у Стародавньому Китаї.

Антична філософія, її особливості, періодизація та значення для формування європейської культури. Основні проблеми й ідеї натурфілософського періоду античної філософії (мілетська школа, Геракліт, Парменід, піфагорійці, елеати, атомісти). Класична давньогрецька філософія: шлях до людини – філософські вчення софістів і Сократа. Об'єктивний ідеалізм Платона. Філософія Аристотеля: основні ідеї та їх вплив на світову філософію. Криза класичної античної філософії. Філософія еллінізму: кініки, скептики, епікуреїзм, стоїцизм і неоплатонізм.

3. Філософія середньовіччя, її особливості

Виникнення середньовічної парадигми західноєвропейської філософії. Джерела та основні проблеми середньовічної філософії, етапи її розвитку. Християнство як світоглядне підґрунтя середньовічної філософії.

Позитивний та негативний напрями в апологетиці. Проблема християнської віри (Юстин, Афінагор, Тертуліан). Релігійний характер філософської думки: ідея Бога. Патристика. Філософське вчення А. Блаженного про природу та людину. І. С. Еріугена про «розділення природи». Рання схоластика. А. Кентерберійський про онтологічне доведення буття Бога. Філософські погляди І. Росцеліна та П. Абеляра. Класична схоластика. Вчення Ф. Аквінського про співвідношен-

ня віри й розуму, про єдність душі й тіла, про двоїстість істини. Суперечки щодо природи універсалій: реалізм і номіналізм. Д. Скотт про свободу волі. В. Оккам про необхідність дослідження природи і людини. Екзистийно-містична лінія середньовічної філософії: рання німецька філософія (Й. Екхарт, Й. Таулер, Й. Рейсбрук), містичний пантеїзм.

4. Західноєвропейська філософія епохи Відродження та Реформації.

Характерні риси епохи Відродження. Гуманізм і проблема людської індивідуальності (Данте, Ф. Петрарка, Л. Валла, М. Монтень та ін.).

Ренесансний антропоцентризм як апологія свободи. Взаємозв'язок Ренесансу та Реформації.

Натурфілософські ідеї у філософії Відродження. М. Кузанський про людину як центр космічної ієрархії буття. Гуманістичні ідеї Е. Роттердамського. Природознавчі досягнення М. Коперніка, Й. Кеплера, Парацельса. Творчість Леонардо да Вінчі. Злам середньовічного уявлення про Землю як центр універсуму і про людину як царя природи (Г. Галілей). Пантеїзм Дж. Бруно. Скептицизм М. Монтеня. Соціально-політичні теорії Н. Макіавеллі, Ж. Бодена, Т. Мора, Т. Кампанелли та ін.

Філософія періоду Реформації. Філософські ідеї лідерів реформації М. Лютера, У. Цвінглі, Ж. Кальвіна та ін.

5. Західноєвропейська філософія Нового часу та епохи Просвітництва

Особливості епохи Нового часу. Формування нової парадигми філософствування та її характерні риси. Наукова революція XVII ст. та проблема методу пізнання. Раціоналізм та емпіризм. Емпіризм Ф. Бекона: розробка нової моделі науки, емпіричного методу і розкриття причин помилок у пізнанні. Механістичний матеріалізм Т. Гоббса, його вчення про державу. Сенсуалізм Дж. Локка, його теорія про первинні

й вторинні якості, вчення про природні права людини, суспільний договір. Філософський раціоналізм Р. Декарт, його погляди на наукове пізнання. Б. Спіноза: досвід побудови моністичної філософії та його поняття субстанції. Філософія Г. В. Лейбніца: плюралістична монадологія та наперед установлена гармонія. Суб'єктивно-ідеалістичні теорії XVIII ст. (Дж. Берклі, Д. Юм.). Деїстична лінія французького Просвітництва (Ш. Монтеск'є, Вольтер, Ж.-Ж. Руссо). Французькі матеріалісти XVIII ст., їх вчення про матерію, пізнання, людину і суспільство (К. А. Гельвецій, П. Гольбах, Ж. Ламетрі, Д. Дідро).

6. Німецька класична філософія

Особливості та характерні риси німецької класичної філософії, її місце в історії філософської думки. Теоретична філософія І. Канта, «коперниканський переворот» у теорії пізнання. Практична філософія І. Канта: дуалізм світу людського буття – природний і моральний. Сутність категоричного імперативу. «Практична» філософія Й. Г. Фіхте. Філософія тотожності Ф. В. Шеллінга. Раціональний об'єктивний ідеалізм Г. В. Ф. Гегеля, його філософська система і метод, погляди на природу, суспільство, людину та закономірності їх розвитку. Антропологічний матеріалізм Л. Фейєрбаха. Людина як природна, чуттєво-тілесна істота. Вплив ідей німецької класичної філософії на європейську культуру.

7. Гуманістичні тенденції розвитку сучасної філософії.

Діалог філософських доктрин

Виникнення некласичних філософських учень. Плюралізм течій сучасної філософії. Проблема людини як одна із суттєвих рис сучасної філософії.

Ірраціоналістична настанова філософії життя. Проблема нераціонального (воля, почуття, інтуїція, несвідоме). Світ як воля й уявлення (А. Шопенгауер). Філософія волі до влади Ф. Ніцше. Концепція творчої еволюції А. Бергсона.

Феноменологічна філософія про світ людського життя. Основи феноменології Е. Гусерля. Вплив феноменології на сучасну філософію.

Філософська герменевтика (Ф. Шлейєрмахер, Г.-Г. Гадамер, П. Рікьор та ін.): від тлумачення текстів до тлумачення людського буття.

Зародження екзистенціалізму (С. К'єркегор). Екзистенціалізм М. Хайдеггера, Ж.-П. Сартра, А. Камю, К. Ясперса. Головна онтологічна проблема екзистенціалізму. Людина в загальній структурі буття. Сенс існування. Проблема свободи.

Антропологічна філософія. М. Шелер про природу людини та її місце у Всесвіті. Послідовники Шелера в пошуках сутнісних рис людини (Г. Плеснер, А. Гелен).

Психоаналіз З. Фрейда. Структура психіки за Фрейдом. Погляди представників неофрейдизму (К. Г. Юнг, А. Адлер, В. Райх, Е. Фромм).

Позитивістська тенденція в сучасній світовій філософії. Класичний позитивізм (О. Конт, Г. Спенсер). Емпіріокритицизм Е. Маха. і Р. Авенаріуса та їх погляди на філософію як теорію пізнання. Нео-позитивістські концепції методології науки: логічний позитивізм (М. Шлік, Л. Вітгенштейн, Р. Карнап), логічний негативізм (К. Поппер), аналітична філософія (Б. Рассел, Дж. Мур). Постпозитивізм (І. Лакатос, Т. Кун, П. Фейєрабенд).

Комунікативна філософія. Трансцендентальна прагматика К.-О. Апеля. Теорія комунікативної дії Ю. Хабермаса.

Філософія постмодерну (Ж. Ф. Ліотар, Р. Барт, Ж. Дельоз, Ж. Дерріда).

Еволюція релігійної філософії у XX ст. Неотомізм, його антропоцентрична переорієнтація. Персоналізм. Особистість як унікальна суб'єктивність, шляхи її самореалізації. Тейярдизм як спроба узгодити релігійний світогляд та сучасну науку.

Філософії марксизму, її основні ідеї. Концепція матеріалістичної діалектики, її зміст. Матеріалістичне розуміння історії. Неомарксизм.

Російська релігійна філософія XIX – поч. XX ст., її характерні риси. Історіософія П. Чаадаєва. Слов'янофіли та західники. Філософія вседності (В. Соловйов). Проблема віри і розуму (П. Флоренський, С. Булгаков, С. Франк).